א רביט ירומס: ב הנהמ מודכי פ"ק ירכות: ג משנה קידופין די פט פ"ד וכר יוסי בבריים' דף פג ע"ב: ד ברייתה שם וכמדק נלאש שם נפסקו וכיר בטור: ה שב בפט"ו ויש אותרים: ! שם וכמר ה"ה משום דעל בע הבן מנד שבה פל כה

חכמת שיל בני.
כו פנייה שתתעבר וכר.
עיין נמהדורה שלי ליי"ד
כר לייה מ"ש שם
יהעיף זה

במבורי סר ל״ה נכדכרי הב״ש נכדכרי הב״ש בעוה״י דרן

סימן א" למכורי סי צ"ה מ"ש שם גדין זה ובדלרי הב"ש כספיף זה מ"ש שם כפודי דרך אבב כמשר למדיות אונברן יישיש ודריק ועי מ"ש כמה בארכות בסף "די בדין מינקם בסשר "יק נועסלטש שם הארכתי במשר "דר הכתנ"ם הארכתי במודי בשות דבר הכתנ"ם וכישור בבוד הספיר יכינתות מקור דין זה בבוד הספיר יכינתות מקור דין זה "יע"ש בשוד" ודי"ק:

ביאור הגר"א

כא מו) עבו"ם שנא כר", ללון מתורות כנכלר וערט"י עם ס"ח כ" דיה ותשני כו" תומי כמולת מ"ו לי דיה ולל כר". בב מז) גר בר וכן בר, תתני כש"ד דיה הומי ע"ע לי הפלכת כר : מדון הדלד כפור. מ"ו לי והול הדלן לעבר וריה הומים! גר ודה מושבר החוד הדלד

נה חדד חשיחרה מותר בממזרה

בחור של התוקלו גר שבד השוחלה והתוך במחור במחור במחור במחור במחור במחור החול במחור ב

איכא א"ד מ"ה לריך ליתן הטעם הא

דמותר בשפחה משום דכחיב לא יהיה

קדם חה קדם ועומד: דב. שפחה. מכל,

ממזרת אסור׳ לעבד דהא אכתי הבני׳

ממזרים הם מיהו לטעם הר"ן בשם ר"ת

מותר וכן ראיתי בתוס׳ גיטין דף מ״א ד״ה

לישה שפחה : כא לג. ונתגייר . ה״ה הם

לא נתגייר אותו הבן ובא על בת ישראל

דהולד כשר דלא גרע משאר עכו"ם ח"מ:

לד. מותר לבוא בקהל. כי בעודו שהוח

עכו"ם לא שייך ממזר כי דוק' היכא

דשייך קידושין אז הוי ממזר דילפינן

מאשת אב כמ"ש ברש"י ס"פ האומר:

כב לה. מותרים בממזרת. לקי"ל קהל

גרים לא נקרא קהל. ונ"ל מות' היינו

מלד ממזרת אין איסור אבל מ״מ אסור

להרבות ממורים כי בניו הם ממורים

ושפחה אסורה לגר דהא הוא מוזהר

על כל מצות. מיהו גר עמוני שרצה

לישה שפחה מסופק בח"מ ולכאורה

נראה דתליא בשני תירולים אלו לרמב"ם

י"ל דמותר כדי להכשיר זרעו ולר"ת י"ל

דאסור דהא אין יצירתו בעבירה.

וגר עמון שנשה ממזרת כתב בח"מ

דהולכים אחר פגם שניהם והולד הוא

הר"ן איך ממור נושא שפחה הלא הוא חייב כל המלות וחירן משום תקנת

מדרבטן אסור הם אמרו והם אמרו משום מקנת הולד מותר אבל לר"ת ויבן (מי) לכתחלה דב מי) שפחה שקבלה עליה מצות ומבלה לשם עבדות להתיר בניו שישתחררו * ויהיו מותרים

בישראלית: כא מו) ב עכו"ם שכא על אמו וחוליד ממנה כן ⁷ג (כא) ונתגייר אותו ^(ק) חבן ⁷ד מותר לבא ^(ו) בקחל:

כב (כב) מי) ג נר ועבד משוחרר לה מותרים (כס) מי בממורת וכן ממזר מותר בגיורת וכמשוחררת משום דקהל גרים לא אקרי קחל לו מה) והולד ממור מבי ואפי' היתה הודתו ולדתו בקדושה כגון שהיה אביו גר ונשא גיורת אפי' הכי מותר בממזרת [ו]דוקא עד י' דורות אבל מכאן ואילך אסור שכבר נשתקע ממנו שם י גירות ויכואו לומר ישראל נושא ממורת י) ולהרמב"ם מותר בממורת וכן כן כנו עד שישתקע שם גירותו ממנו דולא יודע שהוא גר ואח"ב יאסר בממורת יא) אחד הגדים ואחד העכדים המשוחררים דין אחד לכולם: כג ויון יבו וגר שנשא כת ישראל או ישראל שנשא גיורת ו חולד ישראל לכל דבר לז (כג) (מי ואסור בממזרת:

כד ה ממזר נושא ממזרת נג) בד"א כששניהם ודאין (כד) אבל אם האחד ודאי לה (מ) וחשני לח) ספק או אפילו שניהם ספק אסורים זה כזה דשמא האחד ממזר והשני אינו ממור ל וכיצד ספק ממור (ד) כגון שכא מספק ערוה שבא אכיו על אשה שנתקדשה ספק קדושין או שנתגרשה ספק : גירושין

בה ' יכמה שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונתיכמה וילדה ספק בן מ' לראשון או בן ז' לאחרון ^[ד] הולד כשר ⁹ ואם אח"ב חזר ובא עליח יבם ונתעברה וילדה הולד

כו יחל פנויח שנתעברה וילדה אם אינה לפנינו לבדק או שחיא שומה או אלמת ני ואפי אם אומרת של פלוני הוא (מס) ואנו מכירים כאותו פלוני שהוא ממזר לש אין

חלקת מחוקק אבן העזר ד הלבות פריה ורביה בית שמואל יא יא יא ממור מקום מחוקק מתוך (כמו שמנואר בהדים בורו על שפחה לממור מפני מקום הולד ומשמע דהוה מתרן בזה קושים נפט"ו מסמ"ב"): כא (כא) ונתגייר אותו הבן מותר לכא בקהל. נכמה דה"ה אם לא נתגייר (אותו הכן) ובא על בת ישראל דהולד כשר דלא גרע משאר כותי: הולד התירו ולטעמו אזיל דק"ל דליכ׳ א"ד בשפחה כמ"ש בסי' ט"ין אלא כב (כב) גר ועבד משוחרר מותרים נמסורת. בגמרא בקדושין דף ע"ל ע"כ אמרו

> אפי למאן דאוסר גר בממורת ה"מ גר דראוי לבא בקהל אבל גר עמוני מותר כ״ע בממזרת וים להסתפק אם גר עמוני דחייב בכל המלות אם מותר בשפחה כמתוזר (דפסק לעיל סעיף כ' דמתור נושה לכתחלה שפחה) או עדיף מחמור יאסור לישא שפחה ואם נושא ממורת הולד הולך אחר פגום שבשניהם והוי ממזר עמוני ומ"מ (הממזר עמוני) מותר בשפחה דלה עדיף משחר ממור: כת (כג) ואסור בממזרת. הר"ן הקשה דלמה לא נא' דחולד הולך אחר הזכר והוי גר ויהיה מותר בממזרת וכן מלאתי בתום׳ בקידושין דף ע"ד ע"ב בד"ה והרי גר דמותר בכהנת וכו' וע' בגמ' שם דס"ו משמע קלת כדברי הרמב"ם (ר"ל דהולד אסור בממורת) מדלא מקשה שם מגר שנשה בת ישראל דהולד הולך אחר הזכר (כלו׳ דבמתני׳ תנא כל מקום שיש קדושין יאין עבירה הולד הולך אחר הזכר ואיזו זו כהנת ולויה וישראלי׳ שנשאו לכהן לוי וישראל ופרש"י כגון כהן או לוי שנשאו ישראלית או ישראל שנשא לויה או כהנת הולד הולך תמיד אחר הזכר ומפרש בגמ' שאיזו זו דקתני במתני' למעוטי אתא דדוקה הני דחשיב במתני הולד הולך החר הזכר ותו לה ופריך צגמ' ותו לה והרי חלל שנשה בת ישרהל דיש קדושין וחין עבירה והולד הולך אחר הזכר והרי ישראל שנשא חללה דיש קדושין וכו׳ והולד הולך

אחר הזכר ומדלא מקשה והרי גר שנשה בת ישראל דהולד הולך החר הזכר ש"ת יודהולד הולך החר הפגום וה"כ מסור בממורת): כד (כד) אבל אם האחד ודאי וכו'. ומדמורייתמ מותר ממור

בשתוקי דממור בקהל ודאי הוא דלא יבא אבל בקהל ספק יבא (רק מדרבנן ממזר היינו ממזר ודאי לא יבא אבל ספק יבא גם נלמד מקרא זה שנא׳ לא יבא ממזר בקהל היינו בקהל ודאי לא יבא אבל בספק קהל יבא אלא מעלה עשו ביוחסיי ואסכוהו ש"ם פרק עשרה יוחסין": כו למ. אין זה הודד אלא ספק. משום כלא דיבורה היה הולד ספק ממור וכשר מדאוריים' לבוא בקהל מ"ה נאמנת להכשיר דהא מדאורייתא כשר אבל אם אומרת שהוא ממור אינה נאמנת כי דוקא לאב נתנה התורה נאמנות לפסול בניו אבל היא אינה נאמנת לפסול בניה לכן הוי כאלו לא אמרה כלום והולד הוא ספק ממזר כ"כ המגיד" והר"ן ורוב הפוסקים ולא כש"ג סוף כתובות שכתב דהיא נאמנת לומר ממזר הוא הואיל שהיא זנתה. ומבואר בש"ס") אפילו אם איכא רוב פסולים נאמנת היא להכשיר הולד ולכאורה קשה למה היא נאמנת להכשיר ברוב פסולים דהא הטעם הוא משום בלא דיבור׳ היה ספק ממזר וכשר מדאורייתא מ״ה נאמנת להכשיר וטעם זה לא שייך ברוב פסולים דהא ברוב אסר הרוב והוא ממודר ודאי ועיין בסוגי׳ דף ע"ג שם מבואר דוקא ברוב כשירים או מחצה על מחצם או מדאוריית׳ כשר הולד. ר"ל אפי׳ אם איכא רוב פסולים מ"מ אכתי ספק ממזר הוא בלא דיבורה משום די"ל היא אולה להבועל והוי קבוע וכמחלה על מחלה דמי ואם ידעינן בודאי דאול הבועל אצלה ואיכ׳ רוב פסולים י"ל דאינה נאמנת. אע"ג דכתב הטור סס"ו דאמרי מסתמא הלך הבועל אצלה שם אמריט לקולא כן אבל כאן לא אמרי בודאי הלך הבועל אצלה והוא ממזר ודאי ואינו אלה ספק לכן היא נאמנת אפיי ברוב פסולים. ובסי ו' מבואר אפילו אם איכא רוב כשירים אם א"א לבדוק אותה ממי נתעברה הולד ספק ממור הוא והיינו דוק' דאיכ' בעיר זו ממור אפילו ממור א' אבל אם ליכא שום ממור ליכא השש כלל ובסמוך כתבתי תשו׳ מהרי"ו ושם ראיה לזה. מיהו קשה לדברי הר"ן והמגיד הנ"ל למה היא נאמנת להכשיר הולד ואינה נאמנת לומר ממזר הוא דהא כשם דנאמנת להכשיר משום כלא דיבורה הוא ספק ממזר וכשר מדאורייתא לבוא בקהל לכן נאמנת להכשירו כן הוא בלא דיבורה ספק ממזר מדאוריים׳ יכול לישה לממזר דהה בספק קהל יבוה א"כ למה אינה נאמנת לעשותו לממזר ודאי לישה ממזרת ומ"ש להכשירו ומ"ש לפוסלו. וא"ל הטעם הוא דאינה נאמנת לעשותו ממוד ודאי משום דיש לחוש שישא שפחה ואיכי איסור דאורייתי לדעת כמה פוסקים דהא הרמב"ם ס"ל בשפחה ליכא א"ד כמ"ש בסי ט"יו

באר הימכ

סעיף כ"ע אם האנוסים שנשתמדו בפרנקיאה אם בניהם הם כגוים גמורים ואם בא מהם על אשת הבירו דהולד הנולד מהם אם נתגייר מותר לבא שקהל או מאחר שבחו מורע ישרחל וישרחל שנשתחדו לעולם סם נקרחים ישרחל משומד וקדושיו קידושין ממילה אם כה על אשת העירו הילד העולד היי ממזר ע"ש ועיין בתשובת הרא"ש מ"ח סימן מ"ו ובמ"ב סימן ל"א: כ כד) שפחד. הכל ממזרת אסורה לעבד דהא הבנים ממחרים הם. מיהו תוס' בגיטין דף מ"א ע"א ד"ה לישא שפחה. ובחגיגה דף צ' חוס' דייה לישא שפחה תשמע דמותר לפגד לישא ממורת רק הכנים הס ממורים ע"ש: הרש"ך ח"ג סי ט"יו פסק דוקא ודאי ממור אבל ספק ממור אסור

םפק ממזר ואסור בממזרת וכבת ישראל:

ממזר עמוני: דו. הולד ממזר. אף על גב דים קידושין ואין עבירה דהא התורה התירה מתורת לגר מכל מקום ממעט במתני׳ דין זה : כג דו. ואסור

בממזרת. כן פסקו הרמב"ס" והסמ"ג והטור והר"ן הקשה ע"ו הא יש קדושין ואין עבירה למה אין הולכין אחר הזכר והוא גר וכ"כ בח"מ בשם תוס' דף

(ע"ו) [ע"ד] ואפשר דס"ל להרמב"ם כלל זה לה אתמר אלה בישראל ולה כשיש לד אחד גר דהא גר בממורת קי"ל ג"כ הולד ממור אע"ג דים קדושין ואין עבירה: כד לח. והשני ספק. ומדאורייתא מותר לבוא בקהל שנא' לא יבא

נד) כגון כו', ינמות שם כמ"ש בספ"ד:

דו בדן פניות כו'. זמי שחוץ לרפ"ד
דקושין, והייחלמו ייש"ד בימונות מוף
דקושין, והייחלמו ייש"ד בימונות מוף
כר"ד וכר"ש לה"ד כל"ד משתה לון שחוץ
כר"ד וכר"ש לה כר"ד נדינת הול ולחת 'ש
שב שחוץ כר"ד (כדיני בשותקה ולפר ייתר
במדכת בלותרת ליוני יותבה: בז) ואפי
אב אמכרת כו'. תמ"ד
אב אמכרת כו'. תמ"ד
לה לוני לה לאב כמ"ד בנתלו וכת"ד
במ"ד לו' לבניו לבולם כיי ולייק לאתו כל
שכפה ללה נכי בכור וניין רש"י שם:

א״כ לישא שפחה ליכא א״ד ולמה אינה נאמנת והמגיד כתב דאינה נאמנת לעשות אותו לממזר ודאי שמא ישא ממזר ודאי ואיכ׳ קולא באיסור דאוריים׳

בשפחם. אבל הרדב"ז ח"א פי קפ"ה שפק דאפי ספק מתור מותר בשפחם ע"ש: כא כה) הבן. ה"ה אם לא נתגייר אותו הכן ובא על בת ישראל דהולד כשר דלא גרע משאר אחרונים: כו) בקהה. כי בעודו עבי"ם לא שייך מתור דדוקא היכי כב כו) במשורת. דקהל גרים לא נקרא קהל. והיינו מלד ממורת אין איסור הבל ת"מ אסור להרבות מחזרים כי בניו הם ממזרים. ושפחה אסורה לגר דהה הוא מחהר על כל מצות. מיהו גר עמוני שרצה לישה שפחה מסופק הח"מ. וגר עמון שנשה מתורת הולכים החר הפגום שבשניהם והולד הוא מתור עמוני ה"מ כת) ספק. ומדאורייתא מותר רק מדרבנן הוא דעשו מעלה ביוחסין:

פתחי

לפרות המשה היל גרושה מכנר יש עליה להיות ספק אם היא אסורה לכהן גם מצום זונה ש"ש לפ"י אין זה ראים לנ"ד האין זה מאים לנ"ד בדוקא משנו ממורים מקרי קבופ דנקה בליה מה דמום מורי דיב דדוקא מישנו ממורים מקרי קבופ דנקה בליהם בס פכול ולא מעשו קדונים היה מקום לגדו להחיר אם היה נותף בלידה בלידו שניים בס פכול ולא מעשו קדונים היה מקום לגדו להחיר אם היה נותף בל היה מדים בלידו בלי